

عنوان مقاله:

الگوی مواجهه امام کاظم (ع) با تهدیدهای نرم سیاسی فرهنگی

محل انتشار:

فصلنامه فرهنگ رضوی، دوره 10، شماره 39 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

مرتضی نجفی - دانش آموخته سطح ۴ حوزه علمیه قم و عضو هیئت علمی گروه فقه پژوهشگاه علوم اسلامی امام صادق (ع)

علی باقی نصر آبادی - استادیار پژوهشگاه علوم اسلامی امام صادق (ع)

خلاصه مقاله:

تهدید نرم گرچه مفهومی مدرن است، اما همواره در معادلات امنیتی و مناسبات سیاسی و فرهنگی بوده و تهدیدگرها از آن برای کنارزدن رقیب، استفاده کرده و تهدیدشونده ها نیز الگوهای مختلفی را برای مقابله با آن به کار برده اند. امام کاظم (ع) در عصر خود به عنوان یک دوران پیچیده، با کاربست الگویی موفق توانست جامعه شیعه را از تهدیدات نرم سیاسی فرهنگی مصون و آن را هدایت کند. سوال اصلی تحقیق این است که ماهیت الگوی مواجهه آن حضرت در مقابله با تهدیدات نرم سیاسی فرهنگی چیست و عناصر تشکیل دهنده آن کدام است؟ برای پاسخ علمی به این پرسش و دست یابی به هدف، از روش اسنادی و شیوه توصیفی تحلیلی استفاده شده است. فرضیه پژوهش، منطق رفتاری وحدت در عین کثرت در شیوه مواجهه با تهدیدات نرم است. یافته ها بیانگر این موضوع است که الگوی مقابله آن حضرت با توجه به شرایط پیچیده (نه بسیط) حاکم، از منطق و اصول ثابتی برخوردار و روح تعلیمات دینی و فرامین الهی در اقدامات جاری بود. در عین حال، ماهیت ثانوی این الگو به دلیل شرایط خاص زمانه آن حضرت از حیث فرهنگی سیاسی و موقعیت تهدیدگران و همچنین وضعیت شیعیان و شرایط پیچیده شکل گرفت. این پژوهش به این نتیجه اجمالی رهنمون شد که الگوی موفق و اسلامی تابع دو رکن است: رکن ثابت و تخلف ناپذیر که منبعث از اصول دینی است و رکن متغیر که تابع مقتضیات زمان و متناسب با شرایط عناصر تهدید و شرایط فضای زمانه است که به الگو و سیره امام ماهیت وحدت در عین کثرت داده است.

کلمات کلیدی:

امام کاظم (ع)، الگوی مواجهه، تهدیدات نرم، تهدیدهای نرم سیاسی فرهنگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1594465>

